

POUTNÍK

SVATOANTONÍNSKÝ

Ročník 16

Občasník Matice svatoantonínské

č. 49/2014

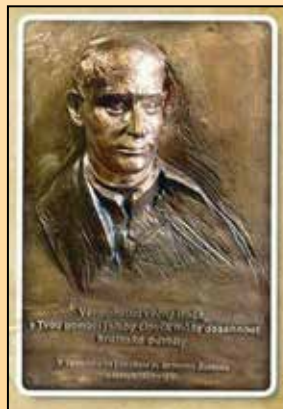

Vydává výbor Matice svatoantonínské pro vnitřní potřebu svých členů a dobrodinců kaple sv. Antonína nad Blatnicí.

KNĚZ KRISTŮV, OBĚTNÍK I OBĚŤ

SLUŽEBNÍK BOŽÍ P. ANTONÍN ŠURÁNEK

DUCHOVNÍ SLOVO

Vážení čtenáři Poutníka svatoantonínského!

Dostal jsem milou příležitost podělit se s vámi o reflexi kaplanského působení otce Antonína Šuránka ve Velkém Ořechově.

P. Antonín do naší farnosti přišel před 64 lety, r. 1950, v září. Přítomnost této významné osobnosti mezi námi trvala pouze do června 1951.

P. Vincenc Kovář, farář, tehdy ve farní kronice poznamenal:

„P. Dr. Antonín Šuránek vynikal bezpříkladnou horlivostí v duchovní správě, 20 hodin školy v místě a třech přifařených obcích – Částkově, Kelníkách a Doubravách. V neděli míval tři mše sv. a patero promluv, přitom ještě zpovědi v obcích přifařených. Koncem června 1951 přepracován onemocněl, převezen svým bratrem, správcem sklepů vinných „Unity“, do nemocnice v Kroměříži, odkud dne 11. července odvezen jako politicky nespolehlivý do Želiva. Na Velký Ořechov se už asi nevrátí. P. Bůh mu hojně opláť za jeho snahu a práci, kterou pro správu našich duší vykonal.“

Jeho významné působení u nás jsme si dne 14. 9. 2014 připomněli slavnostní událostí, při níž byl odhalen reliéf k jeho cti, za účasti O. arcibiskupa Jana Graubnera, členů Matice svatoantonínské a mnoha dalších poutníků.

K této slavnosti jsme také připravili knížečku „P. Antonín Šuránek, Velký Ořechov 2014“, aby se na krátké období jeho života mezi námi nezapomnělo. Doufáme, že jeho život má stále co dát všem generacím.

„Nebojte se těch, kdo zabijí tělo, duši zabít nemohou! (Mt 10,28)“

Služebník Boží, otec Antonín Šuránek, měl oči upřeny na Krista. V tomto životním postoji se pak snažil správně vidět a chápat skutečnost pozemskou i nebeskou.

Bůh jej obdaroval pevnou vírou, díky které se nenechal zastrašit lidmi, když mu vyhrožovali zlem nebo když mu ubližovali, aby jej zničili. Nenechal se zastrašit ani celým zruďným systémem vyvinutým za tím účelem, aby se zlikvidovalo náboženství, a nedal se zastrašit ani nepříznivou politickou situací. To vše jako by byl jen matoucí stín. Dobře věděl, že jedinému, komu se bude zodpovídat, je Bůh, který vládne nade vším tvorstvem v každém okamžiku světových dějin.

*Dluhů ani svých úspor nemám. Ani národa, ani církve jsem, díky Bohu, v dobách těžkých zkoušek, nezradil.*¹

Otec Antonín měl obavy, jak obstojí při pohledu v okamžiku, kdy se setká s Bohem ve chvíli své smrti. Byl si vědom velké zodpovědnosti za množství obdarování milosrdným Bohem.²

V důsledku jeho pevného charakteru, který mu nedovolil, aby se ponížil vůli nepřátel církve a nepřátel Božích, se dostalo velké milosti naší velkoořečovské farnosti. „Za trest“ musel univerzitní prostředí v Olomouci vyměnit za vesnici. Z přednášejícího na teologické fakultě se stal výpomocný duchovní. Místo kandidátů ke kněžství začal vyučovat děti.

Jeho fyzická přítomnost ve farnosti trvala deset měsíců. Ale později z jeho dopisů jsme zjistili, že se za nás, za celou farnost, i za jednotlivé farníky zvláště podle stanoveného řádu denně modlil a doufáme, že i dnes se za nás přimlouvá.

V každodenní práci nepřehlédl neviditelného Boha – jeho život patřil Bohu. Ve všech lidech, i když to v některých případech byli nepřátelé, se snažil zahlédnout živého Boha, všímal si jich, nepřehléžl a nebyl k nim lhostejný. Každého chtěl naučit správně vidět Boha. Znal důležitou roli kříže v životě lidí. Konáním dobrých skutků, nezištných skutků lásky, byl charakteristický. Láska však vždy spolu úzce souvisí s obětavým přijetím kříže. Chtít někomu pomoci znamená vzít si na chvíli jeho kříž a jít s ním.

Je cesta trním posetá, jež liliemi prokvétá.

Šel po ní s křížem Kristus Pán.

*K ní každý z nás je povolán a jeho vlídným okem zván.*³

Kéž nám nebeský Otec pro zásluhy P. Antonína Šuránka dá svou milost, abychom žili k radosti Boží a byli dobrým příkladem pro naše blízké.

P. Martin Vévoda, farář ve Velkém Ořechově

¹ Ze závěti P. Antonína Šuránka napsané 5.3.1982.

² Viz tamtéž

³ Želivská křížová cesta (1. sloka) – otec Antonín ji napsal v únoru 1952 v internačním táboře.

Ohlédnutí za poutí Matice svatoantonínské, Hlavní a za Děkovnou poutí dožínkovou .

Hlavním celebrantem mše svaté o Matiční pouti byl Mons. Vojtěch Šíma, biskupský delegát pro formaci kněží. V homílii rozebral myšlenky modlitby Svatého otce Františka, kterou čtenářům předkládáme.

Modlitba pro každý prst ruky

1. Palec je prst nejbližší.

Začni se tedy modlit za ty, kteří jsou ti nejbliže. Jsou to lidé, na které si vzpomeneme nejsnadněji. Modlit se za naše drahé je „milá povinnost.“

2. Dalším prstem je ukazováček.

Modli se za ty, kdo učí, vzdělávají a pečují o druhé. Patří sem učitelé, profesori, lékaři a kněží. Potřebují podporu a moudrost, aby ostatním ukazovali správný směr. Vždy na ně pamatuj ve svých modlitbách.

3. Prostředník je prst největší.

Připomíná nám naše vůdce. Modli se za presidenta, poslance, podnikatele a další zodpovědné. Jsou to lidé, kteří řídí osud naší vlasti a ovlivňují veřejné mínění. Oni potřebují Boží vedení.

4. Čtvrtým prstem je prsteníček.

Mnozí se budou divit, ale je to náš nejslabší prst, což může potvrdit každý učitel hry na klavír. Tento prst nám má připomínat modlitbu za slabé, zkušované a nemocné. Oni potřebují tvé modlitby ve dne i v noci. Modliteb za ně nebude nikdy dost. Prsteníček nás zve i k modlitbě za manželské páry.

5. Nakonec přichází malíček, nejmenší ze všech. Podobně malými se máme cítit před Bohem a před svými bližními. Bible říká, že „poslední budou prvními.“ Malíček ti připomíná, aby ses modlil za sebe. Poté, co se pomodlíš za všechny ostatní, lépe pochopíš, jaké jsou tvé potřeby, a uvidíš je správným úhlem pohledu.

Letošní pouť ke cti sv. Antonína Paduánského 15. června 2014 přilákala díky pěknému počasí na Blatnickou horu tisíce poutníků. Hlavní mši svatou celebrou generální vikář arcibiskupství olomouckého Mons. Josef Nuzík. Ten také předal Bílou růži P. A. Šuránka dvěma blatnickým farníkům, panu Ladislavu Vyskočilovi a panu Václavu Válkovi.

Na závěr mše svaté požehnal Mons. Nuzík stavbu nového parkoviště, se kterou se započne v nejbližších dnech.

Jako každým rokem i letos Dožínková pouť začínala procesím, které vycházelo od kostela sv. Ondřeje v Blatnici. Počasí, které se zdálo v neděli ráno značně nejisté, bylo nakonec skoro ideální pro tak velké množství lidí v krojích.

Hlavní celebrant, kardinál Dominik Duka ve své promluvě, mimo jiné, hovořil o situaci ve světě: "My víme, že rok 1938 se velice podobá roku 2014, my víme, že určité metody, řeči, podvody, lži se stávají součástí světové politiky, a zároveň si uvědomujeme, kolik křesťanů je v úplném ohrožení. Nejenom, že ztratili své domovy, nejenom, že hladoví, a dokonce i žízni, protože v pouštích Sýrie a Afganistanu je voda veliký dar. Jsou v ohrožení vlastního života a musí vidět, jak jsou vražděni otcové a matky, rodiče často vidí, jak jsou vražděny i jejich děti. Tedy, myslíme nejen na naše slovanské bratry mezi Dněp-

rem a Volhou, ale myslíme také na křesťany v Sýrii, Iráku i dalších zemích." „Lidský život má plnou hodnotu a krásu jedině tehdy, když jsme schopni žít v lásce jako bratři a sestry, jako ti, na které se mohu v každé situaci spolehnout. Církve nezachrání žádné restituce, naši společnost nezachrání žádný volební program, vládní program, program Evropské unie ani prohlášení OSN v New Yorku. Člověk bude zachráněn jedině tehdy, když bude schopen žít jako bratr s bratrem, jako sestra se sestrou s vědomím, že ten druhý je schopen lásky pro mě učinit vše, co může."

Pan kardinál byl velmi potěšen množstvím věřících v krojích, připomnělo mu to obraz Joži Úprky a řekl: „Tyto kroje vyjadřují důstojnost člověka, ale také dokazují, že lidský život je něco krásného, neobyčejného. Lidský život má svoji plnou hodnotu a krásu, když jsme schopni žít v lásce.“

Slova pana kardinála byla odměněna dlouhým potleskem.

Přinášení obětních darů bylo v duchu Roku rodiny. Přinášely je rodiny nejen z Blatnice, ale i různých okolních farností. Byli jsme potěšeni, že se nám hlásily mnohé početné rodiny, od dětí přes rodiče a prarodiče. Děkujeme jim za přípravu nejen darů, ale i krojů. Rovněž patří dík také všem ostatním krojovaným ze všech koutů naší vlasti. Bylo jich tak velké množství, že na to jedna fotografie nestačila.

Redakce

OZNAMY MATICE

Římskokatolická farnost Blatnice pod Svatým Antonínkem
a Matice svatoantonínská udělila

BÍLOU RŮŽI P. ANTONÍNA ŠURÁNKA
SLUŽEBNÍKA BOŽÍHO

LADISLAVU VYSKOČILOVI
z Blatnice pod Svatým Antonínkem

Za obětavou práci pro poutní místo Svatý Antonínek. Podílel se na chodu poutního místa ve službě člena výboru Matice svatoantonínské. Zajišťuje dobrovolníky při svépomocných pracích. Významně se podílel při organizaci oprav kaple v roce 1997. Pomáhá s přípravou, propagací a chodem jednotlivých poutí na Svatém Antonínku.

VÁCLAVU VÁLKOVÍ
Z BLATNICE POD SVATÝM ANTONÍNEM

Za obětavou práci pro poutní místo Svatý Antonínek. Podílel se dvacet let na chodu poutního místa ve službě dobrovolného strážce. Jeden den v týdnu věnoval svůj volný čas službě na Antonínku. Zajišťoval, aby byla kaple otevřena přicházejícím poutníkům spolu s každodenní službou ostatních strážců kaple.

„Jako bílá růže, celému okolí vykvétá na Blatnické hoře, růže vonná, vydechující osvěžení a požehnání, jeví se našemu lidu bílá kaple nad Blatnicí. Ta kaple zve k sobě vytrvale všechny bratry a sestry naší milé vlasti. Poslechněme staré lidové písně, Antonínek milý volá každou chvíli a přijďeme se na posvátný kopec osvěžit – třeba každoročně – znova a znova. A vždy budeme radostně uvítáni.“

Z kroniky - P. Antonín Šuránek

Farnost Blatnice pod Svatým Antonínkem

Matice svatoantonínská

Dne 15. června 2014
Hlavní pouť ke cti svatého Antonína
v Roce rodiny na Svatém Antonínku

Odpoledne o Hlavní a Děkovné pouti u sv. Antonínka na Blatnické hoře

Stává se již tradicí, že nejenom o Hlavní pouti ke cti sv. Antonína, ale i Děkovné pouti dožínkové mohou poutníci po adoraci a svátostném požehnání zhlédnout odpolední kulturní program.

Letošní rok vyhlásila ČBK Rokem rodiny, proto jsme oslovili „zpívající rodiny“ z okolí sv. Antonínka, zda by se zúčastnily pěvecko - hudebního vystoupení pod názvem Chceme Ti zazpívat, aneb Rodina si zpívá.

Na naši výzvu reagovala rodina Pavelkova z Blatnice, Hanáková z Hroznové Lhoty, Hájkova z Ostrožské Lhoty a rodina Bučkova ze Strážnice.

Rodiny představila a programem provázela paní Magdalena Múčková z Hroznové Lhoty. Program při hezkém počasí sledovalo hodně lidí, vystoupení všech zúčastněných bylo na vysoké úrovni a divákům i posluchačům se velmi líbilo.

O Děkovné pouti dožínkové se opět, po roce, představilo České amatérské divadlo Spojené farnosti Brno – venkov nádherným muzikálem od Ludka Strašáka Jesus Christ Supermlád.

Jeho děj nás zavedl až do roku „0“, do města Betléma a připomněl nám události kolem Ježíšova narození.

Děkujeme všem účinkujícím i organizátorům za nezapomenutelné výkony i čas, který museli věnovat přípravě těchto krásně prožitých odpolední.

Stavba nového parkoviště

Práce na novém parkovišti se chýlí ke konci. Se stavbou se započalo v pondělí 16. června po Hlavní pouti, kdy byla požehnána generálním vikářem olomoucké arcidiecéze Mons. Josefem Nuzíkem. Kdo v srpnu přijel na Děkovnou dožínkovou pout, nevěřil svým očím. Vystoupil totiž na parkoviště ze žulových kostek, místo nerovné, jámovité a kamenité cesty. Hlavní podíl na stavbě parkoviště má P. Zdeněk Stodůlka spolu s panem Josefem Kuřinou - tyto dva obětaví lidé snad ani doma nespávají. Zastihnout zde již od ranních hodin můžete i ochotné farníky nejenom z Blatnice, ale i z farností blízkých i vzdálených. I když práce nekončí, děkujeme všem, kteří se na budování parkoviště podílejí jak manuální prací, tak modlitbou a finančně. Prosíme o další pomoc při dokončení nejen této stavby, ale i jeho okolí.

Poutní a poznávací zájezd Valašsko - sobota 9. srpna 2014

Náš záměr, aby se zájezdu v tomto roce – Roku rodiny, zúčastnili nejen senioři, ale i děti a jejich rodiče, se splnil. Snažili jsme se přizpůsobit malým poutníkům i program. Děkujeme O. Františku Sedláčkovi, duchovnímu správci ve Štípě, O. Františku Bezděkovi SDB, řediteli Domu Ignáce Stuchlého ve Fryštáku a O. Janu Můčkovi, duch. správci farnosti Újezd u Val. Klobouk - za společné slavení mše svaté, za čas, který nám věnovali i za pohostění. Pán Bůh zaplať.

Postní duchovní obnova na Velehradě se uskuteční 20. – 22. února 2015
s O. Josefem Čunkem SI. Přesné informace budou v příštím čísle Poutníka.

Důvěrníci, nahlaste prosím své zemřelé členy MS od října 2013 do října 2014 na č. mob. 739 344 138, nebo na mail - budinska610@seznam.cz

Čtenáři nám píší

Májové pobožnosti netradičně

Nedělní májové pobožnosti se v naší farnosti Ostrožská Nová Ves konají již třetím rokem na návrh pana faráře P. Josefa Kuchaře mimo kostel.

První květnovou neděli jsme se sešli v Chylicích v poli nedaleko za obcí u sochy sv. Antonína. Byla postavena z vděčnosti za ukončení druhé světové války. Na podstavci je nápis – Svatý Antoníne, ochraňuj naši obec.

Druhá nedělní májová pobožnost se konala taky u sochy svatého Antonína umístěné rovněž v polích, ale na opač-

né straně obce. Sochu dali postavit manželé Barbora a František Tomancovi v roce 1920 jako poděkování za šťastný návrat pana Tomance z fronty první světové války. I přes vytrvalý déšť a rozblácenou cestu se zde sešlo deset lidí.

Další, třetí májová, byla v Chylicích u kapličky Panny Marie Lurdské. Nedaleko od ní stojí také socha Panny Marie, která sem byla přenesena z polí.

Ke čtvrté a poslední májové pobožnosti jsme se sešli za velmi příznivého počasí u sochy svatých Petra a Pavla v obci nedaleko kostela.

K pobožnostem se scházelo v nedělních podvečerech kolem 40 účastníků včetně dětí, které přistoupily v tomto roce k prvnímu svatému přijímání. Není to zrovna nejmín, ale mohlo by nás být i více, zejména dětí, které bývaly v dřívějších dobách početnými účastníky. Bylo by škoda, kdyby májové pobožnosti zanikly. Je to také příležitost aspoň jednou ročně zajít k pomníkům světců, zastavit se a pomodlit. Do polí se již nejedí a kolem těch v obci, ruku na srdce, procházíme spíše nevšímavě.

K Panně Marii se se svými bolestmi obracíme nejčastěji a sami dobře víme, kolikrát nám její přimluva pomohla a ulehčila v našich těžkostech. A právě májové pobožnosti jsou dobrou příležitostí k oslavě naší nebeské Matky a také příležitostí k vyjádření vděčnosti za její neustálé přimluvy a pomoc.

Díky za krásně prožitou srpnovou sobotu.

Mnohokrát jsem slyšela, že Matice svatoantonínská pořádá poutní zájezdy, ale přihlásila jsem se až v tomto roce. Bože, 3 autobusy lidí, to bude cosi! A bylo. Krásné prožití mše svaté v poutním kostele Narození Panny Marie ve Štíplě, prohlídka poutního areálu s výkladem P. Sedláčka, přivítání u salesiánů ve Fryštáku P. Bezděkem – náš poněkud „živý“ vnouček si hned našel hernu pro děti, prohlídka Domu Ignáce Stuchlého, chutný oběd, návštěva hřbitova a modlitba u hrobu zakladatele prvního salesiánského díla u nás, P. Ignáce Stuchlého. V Újezdu u Val. Klobouk nás již na náměstíčku čekal v autě P. Můčka, a protože cesta na Ploštinu, kam jsme směřovali, byla zřejmě i pro naše řidiče celkem neznámá, jel před námi až do blízkosti kaple Bolestné Matky Boží, která byla postavena jako pomník velkého utrpení a uctění památky všech mučedníků Ploštiny, obětí upálených nacisty koncem II. světové války. Pan farář nám o tom všem povyprávěl, za oběti této smutné události jsme se společně pomodlili v kapli Bolestné Matky.

I když nám sluníčko přálo nejen na Ploštině, ale pak i na farním dvoře v Újezdu při bohatém pohoštění, nevadilo nám to. Poděkovali jsme modlitbou v újezdském kostele sv. Mikuláše a poutní putování jsme ukončili prohlídkou kostela Svaté rodiny v Luhačovicích s kvalitním výkladem mladého průvodce, modlitbou a kněžským požehnáním od P. Stodůlky.

Už teď se těším na další poutní putování s Maticí.

Poutnice, členka MS

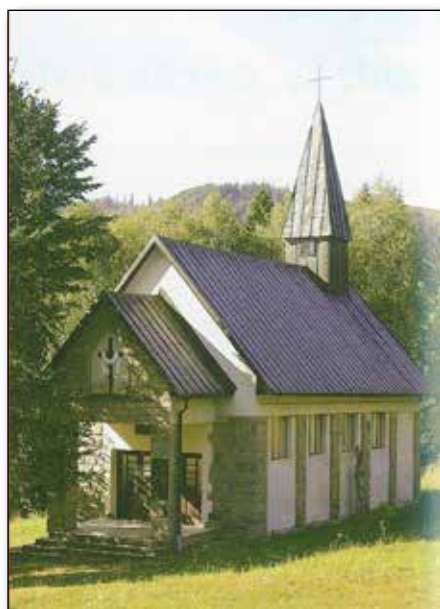

Štípa

Fryšták

Ploština

Újezd

Vychází jako občasník .
O církevní schválení bylo požádáno 25. 11. 2002.

Redakční rada: Anna Budinská, Strážnice
Marie Špirudová, Kozojídky
Alena Skřenková, Ostrožská Lhota
Jana Cábová, Strážnice, textová úprava
Foto dodali: M. Kusák, M. Pospíšil, z internetu

Příspěvky, návrhy a připomínky zasílejte na adresu:
Anna Budinská, Nová 610, 696 62 Strážnice, Marie Špirudová, Kozojídky 122
E-mail: maticesvatoantoninska@seznam.cz

Poutníka svatoantonínského pro svou potřebu vydává a rozšiřuje
Matice svatoantonínská
Tisk : Tiskárna Sukupovi, Strážnice, tel./fax: 518 334 153, e-mail: tisk@tisk-sukupovi.cz

Z MATIČNÍ A HLAVNÍ POUTI

DĚKOVNÁ POUŤ

